

### התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר 580178697

ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר אליעד שרגא ו/או תומר נאור ו/או  
אריאל ברזילי ו/או הידי נגב ו/או גילי גוטוירט ו/או  
רחלי אל-שי רוזנפלד ו/או רותם בבלי דביר ו/או תמר  
באום ו/או אורי הס ו/או דנה פרימור אזר ו/או רן יוסף

מרח' יפו 208 ירושלים, ת.ד. 36054 ירושלים 91043  
טל': 02-5000073; פקס: 02-5000076

#### המבקשת

- נ ג ד -

#### 1. היועצת המשפטית לממשלה

ע"י ב"כ עוה"ד מפרקליטות המדינה  
רח' צאלח א-דין 29 ירושלים  
טל': 02-6466590; פקס: 02-6467011

#### 2. ראש הממשלה, חה"כ בנימין נתניהו

ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל ראבילו ו/או אופק ברוק  
הגן הטכנולוגי, מלחה, מנחת בנין מס' 1, ירושלים  
טל': 02-6490649; פקס: 02-6490659

#### המשיבים

## תגובה מטעם המבקשת

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 3.4.2023, המבקשת תתייחס לאמור בתגובות המשיבים ותטען כי המסגרת הדיונית של פקודת בזיון בית המשפט היא המסגרת הנדרשת לדין בדבר שאלות להפרת הצווים הברורים שהוציא בית המשפט הנכבד בפסק הדין נושא העתירה דנן.

יתרה מכך, תטען המבקשת כי מעשיו של המשיב 2 עולים לכדי הפרת צו בית המשפט בעתירה דנן ועל בית המשפט להזהירו ולהבהיר כי המשך פעילותו בניגוד לצווים שהוציא בית המשפט בעתירה דנן צפוי לגרור ענישה<sup>1</sup>, והכל כפי שיפורט להלן.

<sup>1</sup> "מטרתו של הליך הביזיון איננה להעניש את הממרה על אירועי העבר, כי אם לדאוג לכך שהצו יקוים בעתיד. לפיכך, אפילו נעשו האקטים המפרים נושא ההליך בתום-לב ומתוך אמונה כנה שמעשים אלה אינם ממרים את הצו, אין טעם שלא לכפות על הממרה את ביצועו של צו-המניעה בעתיד, לאחר שהובהר לו במסגרת אותו הליך כי מעשיו אינם עולים בקנה אחד עם צו-המניעה" ע"פ 2351/95 "מובי" בירנבאום בע"מ נ' הניה שמעוני, נא(1) 661 (1997).

## א. מבוא ותשתית עובדתית

1. העתירה שבכותרת הוגשה ימים ספורים לפני השבעתו של המשיב 2 בתפקיד ראש הממשלה, לאור העובדה שלא שנערך לו הסדר ניגוד עניינים בתפקיד ראש הממשלה ה-35, על אף היותו הנאשם בעבירות של שוחד, מרמה והפרת אמונים בשלוש פרשות שונות, ועל אף העובדה שהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום התקיימו כולם בתפקיד זה, בקשר אליו ובאמצעות אחרים הכפופים לו.

2. כזכור, בעתירה קודמת של המבקשת שעסקה בסוגיית כשירותו של נאשם בפלילים חמורים ליטול את תפקיד הרכבת הממשלה [בג"ץ 2592/20 התנועה למען איכות השלטון נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח' (אר"ש, 6.5.2020) (להלן: "בג"ץ 2592/20")], הסבירו המשיבים 1-2, כי ניתן לדידם לרפא את הכשלים בכהונת נאשם בפלילים חמורים כראש הממשלה על ידי עריכת הסדר ניגוד עניינים מיוחד. כך, בסעיף 99 לכתב התשובה מטעמו, התחייב המשיב 2, כי כהונתו בתפקיד ראש הממשלה, תהיה כפופה להסדר ניגוד עניינים שיערוך לו המשיב 1, כפי שהסדר זה נערך לו בעבר:

"כידוע, הסדרי ניגוד עניינים נעשים חדשות לבקרים כלפי בעלי תפקידים שונים בשירות הציבורי, ובכלל זה ביחס למשיב עצמו. למעלה מן הצורך יובהר, כי ככל שיתעורר חשש לניגוד עניינים ספציפי ביחס למשפטו של המשיב, הרי שהוא יפעל בהתאם להסדר ניגוד עניינים, כפי שפעל עד היום".

3. דברים אלה קיבלו משנה תוקף בפסק הדין בבג"ץ 2592/20 (תמצית ונימוקים) שניתן פה אחד בהרכב 11 שופטים. שם בסעיף 19 לפסק דינה של כב' הנשיאה חיות בבג"ץ 2592/20 נקבע:

"סיכומם של דברים – לא מצאנו כי קיימת עילה משפטית למנוע את הטלת הרכבת הממשלה על חה"כ נתניהו מתוקף סעיף 10 לחוק היסוד. בתוך כך רשמנו לפנינו את הודעת היועץ המשפטי לממשלה (סעיפים 159-160 לכתב התשובה מטעמו) לפיה כהונתו של חה"כ נתניהו כראש ממשלה תהיה כפופה להסדר ניגוד עניינים שייערך עמו אשר יקבע "מגבלות בקשר למילוי תפקידו בעניינים הנוגעים למערכת אכיפת החוק". בא כוחו של חה"כ נתניהו אישר את הדברים בטיעונו הכתובים (סעיף 99 לכתב התשובה מטעמו) ובאי כוח הצדדים הנ"ל שבו והצהירו על כך גם במסגרת השלמת הטיעון בעל פה בפנינו (עמ' 11 ו-22 לפרוטוקול הדיון מיום 3.5.2020). המסקנה המשפטית שאליה הגענו אין בה כדי להמעיט מחומרת האישומים התלויים והעומדים נגד חה"כ נתניהו בעבירות על טוהר המידות, ומהקושי הנגזר מכהונה של ראש ממשלה הנאשם בפלילים." (ההדגשות אינן במקור ח.מ.).

4. לאור המצב העובדתי-משפטי המורכב הנ"ל, והעובדה שהמשיב 1 לא פרסם לציבור את המגבלות שיחולו על המשיב 2 בטרם יחל בתפקידו, הניחה המבקשת ביום 13.5.2020 עתירה זו, על שולחנו של בית המשפט הנכבד. במסגרתה ביקשה המבקשת מבית המשפט הנכבד כי יורה למשיבים 1-2 לחתום על הסדר ניגוד עניינים לפיו כהונתו של המשיב 2 אכן תהיה כפופה להסדר מניעה האמור בבג"ץ 2592/20 שיקבע "מגבלות בקשר למילוי תפקידו בעניינים הנוגעים למערכת אכיפת החוק".

5. ביום 12.11.2020 התקיים דיון בעתירה דנו, בסופו החליט בית המשפט הנכבד להוציא מלפניו את הצווים על-תנאי הבאים:

(א) מדוע לא ייקבע כי חוות הדעת שפרסם המשיב 1 ביום 2.11.2020 ואשר עניינה הסדר ניגוד עניינים של המשיב 2, הוצאה בסמכות, וכי תוקפה הנורמטיבי כלפי המשיב 2 הוא מחייב, בין מכוח הדין בין מכוח התחייבות שהמשיב 2 קיבל על עצמו - כל עוד לא התקבלה החלטה אחרת.

כמו כן, יוסיפו המשיבים וייתחסו לטענתו החלופית של המשיב 2 לפיה אין להחיל עליו מגבלות מסוימות הכלולות בחוות הדעת, כמפורט בפרק ג' לתגובת המשיב 2 מיום 6.11.2020.

(ב) מדוע לא ייקבע כי ככל שחוות הדעת ניתנה בסמכות והיא מחייבת את המשיב 2, היא תחול, בשינויים המחויבים, גם ביחס לשר לביטחון פנים (המשיב 3 בבג"ץ 3056/20

והמשיב 4 בבג"ץ 5920/20, וזאת בכל הנוגע למינוי בעלי תפקידים במערכת המשפט וכן ביחס להחלטות שיש להן זיקה למשפטו הפלילי של ראש הממשלה.

(ג) מדוע לא יינתן צו המורה למשיב 2 ולמשיב 3 בבג"ץ 5920/20 להשלים במהירות הראויה את המינויים של כלל הבכירים בשירות הציבורי הטעונים אישור ממשלה, וזאת לא יאוחר מהמועד שעליו יצהירו ויאושר על ידי בית המשפט.

6. ביום 22.12.2020 הוגש כתב התשובה מטעם היועץ המשפטי לממשלה ויתר המשיבים המיוצגים באמצעות פרקליטות המדינה. בתמצית כתב התשובה, עמד היועץ המשפטי לממשלה על סמכותו לערוך למשיב 2 הסדר ניגוד עניינים, ובכלל על סמכותו לערוך הסדר ניגוד עניינים לשרים ועובדי מדינה אחרים; ועמד על הצורך לקדם מינויים בממשלה.

7. ביום 7.1.2021, הגיש המשיב 2 את כתב התשובה מטעמו, ובו שב ועמד על טענתו לפיה הסדר ניגוד העניינים הוצא בחוסר סמכות וכי אינו מחייב את ראש הממשלה. למעשה, המשיב 2 הודיע כי הוא כופר בסמכותו של המשיב 1, אך למען הנראות הציבורית בלבד הוא מקבל על עצמו מגבלות מסוימות בלבד וכי אין להטיל עליו נוספות.

8. ביום 18.2.2021 התקיים דיון נוסף בעתירה שבכותרת, וביום 25.3.2021 ניתן פסק דינו של בית המשפט בעתירה דנן (להלן: "פסק הדין"), בו הפך את הצווים למוחלטים וקבע, כי היועץ המשפטי לממשלה הוא הפרשן המוסמך של הדין עבור ראש הממשלה, וחוות דעתו מחייבת את הממשלה וחבריה כל עוד בית המשפט לא פסק אחרת.

9. יתרה מכך, נקבע כי תחום ניגוד העניינים בפרט, "מצוי בליבת תפקידיו של היועץ המשפטי לממשלה כמי שפועל להגנה על שלטון החוק ולשמירה על סדרי השלטון, המינהל התקין וטוהר המידות. לפיכך, הותרת ההכרעה הסופית והמחייבת בתחום זה בידי היועץ – ולא בידי השר נושא ההסדר – יש לה חשיבות ברורה ומובהקת" (פסקאות 19, 20, 29, לפסק דינה של כבוד הנשיאה חיות):

**"המסקנה המתבקשת מן הקביעה שחוות הדעת שמגבש היועץ המשפטי לממשלה ביחס לניגודי עניינים של שרים מחייבת, היא שבתום תהליך ההידברות בין נציגי היועץ ובין השר, חוות דעת זו הינה המסמך הסופי אשר קובע את המגבלות שלהן כפוף השר ויש לראות בה הסדר ניגוד עניינים לכל דבר ועניין."**

10. יצוין, כי בהליך שבכותרת הונח הסדר ניגוד העניינים המפורט שנקבע בחוות דעתו של היועץ המשפטי לממשלה – והמשיב 2 ביקש מבית המשפט באופן מדוקדק להוריד פרטים וסעיפים שלא הסכים להם. בית המשפט הנכבד לא קיבל את עמדתו של המשיב 2 וקבע כי אין מקום להתערבותו באף אחת מהמגבלות אשר נקבעו על-ידי היועץ המשפטי לממשלה בחוות דעתו מיום 2.11.2020.

11. זאת, לאור עוצמת ניגוד העניינים הגבוהה בעניינו של רה"מ נתניהו ("חריג בטיבו ובעוצמתו"), אשר מעלה חשש סביר לקיומו של ניגוד עניינים בין האינטרסים האישיים של רה"מ נתניהו הנוגעים להליך הפלילי המתנהל בעניינו, ובין תפקידו כראש ממשלה, חשש אשר מתקיים בעניין כל אחד מהנושאים אשר פורטו בחוות דעתו של היועץ מיום 2.11.2020 (ובסעיף 6 לעיל) (וראו בסעיפים 37-44 לפסק דינה של כבוד הנשיאה בחיות בפסק הדין וכן את ההערות וההבהרות ביחס להחלטות הנוגעות לעדים ולנאשמים אחרים במשפט כאמור בפסקה 43 לפסק דינה של הנשיאה).

12. הנה כי כן, לאחר שבבג"ץ 2592/20 ניתן צו אופרטיבי וברור כי כהונתו של חה"כ בנימין נתניהו כראש הממשלה – הנאשם בפלילים חמורים ומנהל הליך פלילי מורכב בבית המשפט המחוזי בירושלים – תהיה כפופה להסדר מניעה שיקבע "מגבלות בקשר למילוי תפקידו בעניינים הנוגעים למערכת אכיפת

החוק". ולאחר שלא קוים צו בית המשפט הנ"ל – על ידי המשיב 2 – המבקשת נאלצה להגיש את העתירה הנוספת שבכותרת, כאשר אז שוב ניתן צו מוחלט בעתירה הקובע כי חוות הדעת ביחס להסדר ניגוד עניינים שנקבע לחה"כ נתניהו על ידי היועץ המשפטי לממשלה, ניתן בסמכות מלאה ומחייב אותו.

13. והנה, על אף שהוזהר מספר פעמים על ידי היועצת המשפטית לממשלה,<sup>2</sup> וכפי שפירטה המבקשת בהרחבה בבקשה לביזיון בית המשפט שהגישה, ביזה חה"כ נתניהו ברגל גסה את שני פסקי הדין הברורים והמפורטים שקבעו לו מגבלות ברורות ביחס למילוי תפקידו וכן כי חוות דעתה של היועצת המשפטית לממשלה מחייבת.

14. לא זו אף זו, המשיב 2 אף הצהיר בריש גלי כי הוא דורס ברגל גסה את הצווים המפורטים והברורים שניתנו לו, וקבע לעצמו דין (וכדבריו: "עד כאן. אני נכנס לאירוע" – ראו **נספח ג'** לבקשת הביזיון מטעם המבקשת). וזאת, רק כמה שעות לאחר שנכנס לתוקפו "חוק הנבצרות" (תיקון מס' 12 לחוק יסוד: הממשלה – המשנה את הדין וקובע תנאים כמעט בלתי-אפשריים להוצאה לנבצרות של ראש הממשלה, כדי שסמכות ההוצאה לנבצרות של ראש הממשלה תשונה ולא תהיה בסמכותה של היועצת המשפטית לממשלה).

15. ביום שישי 24.3.2023, שיגרה היועצת המשפטית לממשלה מכתב בהול לראש הממשלה (ראו **נספח ד'** לבקשת הביזיון מטעם המבקשת), ובו היא מודיעה לו כי בהצהרתו ברבים ובהודעתו כי בכונתו להפר את הסדר ניגוד העניינים שנערך בעבורו **הפר ראש הממשלה את פסיקת בית המשפט העליון בבג"ץ 2592/20 (בג"ץ הרכבת הממשלה)**, וכן את פסיקת בית המשפט העליון בבג"ץ 3056/23 הנידון כאן. מתוך כך, התרתה היועצת המשפטית לממשלה בראש הממשלה נתניהו, כי הצהרתו, וכן כל פעולה שתבוצע על ידו בניגוד לאמור בפסקי הדין ובהסדר ניגוד העניינים היא פעולה בלתי חוקית ונגועה בניגוד עניינים.

16. הנה כי כן, על אף שבית המשפט הנכבד קבע צווים מוחלטים, בשני פסקי דין שהוציא בעניינו של המשיב 2, המגדרים את כהונתו של ראש הממשלה מכל טיפול בענייני מערכת אכיפת החוק והמשפט, נוכח עוצמת ניגוד העניינים הגבוהה בעניינו של רה"מ נתניהו ("**חריג בטיבו ובעוצמתו**") – עולה בבירור כי המשיב 2, באופן חוזר ונשנה, מבזה את הצווים הברורים בעניינו וקובע לעצמו דין ("**נכנס לאירוע**").

## **ב. ביזיון בית המשפט היא המסגרת הזיונית הנדרשת להפרת פסק הדין**

### **תכלית סעיף 6 לפקודת ביזיון בית המשפט**

17. סעיף 6(1) לפקודת בזיון בית המשפט (להלן: "**הפקודה**"), קובע:

"בית המשפט העליון, בית המשפט לפשעים חמורים, בית משפט מיוחד שנתכונן עפ"י סעיף 55 של דבר המלך במועצה על ארץ ישראל, 1922, בית המשפט המחוזי, בית-המשפט לקרקעות ובית-משפט השלום, תהא להם הסמכות לכוף אדם בקנס או במאסר לציית לכל צו שניתן על ידם והמצוה לעשות איזה מעשה או האוסר לעשות כל מעשה."

18. בית המשפט קבע בשורה ארוכה של פסקי-דין כי הליך לפי סעיף 6 לפקודה הינו הליך נושא אופי מיוחד, אשר לא עונשי במהותו, ואילו מטרתו העיקרית היא להביא לאכיפת ההחלטה השיפוטית. מטרה זו נועדה להביא לידי כך שצווי בית-משפט יוצאו מן הכוח אל הפועל וליצור **הרתעה** מפני הפרה של הדין

<sup>2</sup> ראו מכתבה של היועצת המשפטית לממשלה מיום 15.1.2023 שצורף **כנספח מש/2**; מכתבה של היועצת המשפטית לממשלה מיום 1.2.2023 שצורף **כנספח ב'** לבקשת העותרת; ואת מכתבו הנוסף של המשנה ליועצת המשפטית לממשלה מיום 19.2.2023 שצורף **כנספח מש/6**.

ומניעת התמשכותה (רע"א 3888/04 שרבט נ' שרבט, נט(4), 49 (2004) (להלן: "עניין שרבט").

19. מכאן, קבע בית המשפט הנכבד כי המסגרת הדיונית הנדרשת בכל הקשור לפקודת ביזיון בית המשפט היא צופת פני עתיד, אשר באה לכפות על אדם לציית בעתיד לצו שניתן על-ידי בית המשפט בעבר (ראו, עניין שרבט; רע"פ 7148/98 עזרא נ' זלזניאק, נג(3) 337 (1999) (להלן: "עניין עזרא").

20. ודוק, הפרת צווי בית המשפט העליון פוגעת בציבור כולו, במעמדה של הרשות השופטת ובעקרונות שלטון החוק וכיבוד החוק. על כן, סעיף 6 לפקודה נועד להביא לכיבוד עתידי של צווים שיפוטיים באופן שמגשים הן את האינטרס הפרטי והן את האינטרס הציבורי לאכיפה מלאה של פסקי-דין (ע"א 371/78 מוניות הדר לוד בע"מ נ' ביטון, לד(4) 232 (1980)).

21. אם כן, הגם שהיועצת המשפטית לממשלה מייחסת בתגובתה למעשיו של המשיב 2 רק "הפרה של הדין, פעולה הנגועה בניגוד עניינים וכן הכרזה על כוונה לעשות כן" (פסקה 10 לתגובתה), ולא ביזיון בית המשפט – המבקשת סבורה כי גם אם במקרה הנ"ל יקבע בית המשפט הנכבד כי לא התקיים ביזיון במעשיו של המשיב 2 – הרי שלעמדת המבקשת יש להורות כי המסגרת הדיונית של ביזיון בית המשפט עלולה להתאים לכיבוד עתידי של הצווים שניתנו בבג"ץ 2592/20 ובפסק הדין נושא העתירה שבכותרת.

22. שכן, מטרתו של הליך הביזיון איננה להעניש את הממרה על אירועי העבר, כי אם לדאוג לכך שהצו יקוים בעתיד. לפיכך, אפילו נעשו האקטים המפרים נושא ההליך בתום-לב ומתוך אמונה כנה שמעשים אלה אינם ממרים את הצו, אין טעם שלא לכפות על הממרה את ביצועו של צו-המניעה בעתיד, לאחר שהובהר לו במסגרת אותו הליך כי מעשיו אינם עולים בקנה אחד עם צו-המניעה" ע"פ 2351/95 "מובי" בירנבאום בע"מ נ' הניה שמעוני, נא(1) 661 (1997). מכאן, שלעמדת המבקשת, לאחר שהובהר שוב ושוב למשיב 2, שמעשיו אינם עולים בקנה אחד עם הצו שניתן לו בפסק הדין, וכי אם ימשיך בדרכו הזו, הוא עלול להגיע לביזיון בית המשפט לפי סעיף 6 לפקודה.

#### פסק הדין ברור וחד-משמעי והצווים המוחלטים שניתנו קובעים לעשות מעשה

23. כפי שהובהר לעיל, פסק הדין בבג"ץ 2592/20 קבע צו מוחלט וברור – שכהונתו של המשיב 2 כראש הממשלה תהיה מגודרת וכפופה למגבלות הסדר מניעה שיקבע לו היועץ המשפטי לממשלה (כב' הנשיאה חיות הדגישה זו בסעיף 19 לפסק דינה). זה הוא הצו האופרטיבי הראשון שניתן בהקשר זה.

24. לאחר שהמבקשת סבורה הייתה כי ראש הממשלה והיועץ המשפטי לממשלה מפרים את פסק הדין בבג"ץ 2592/20 שניתן פה אחד על ידי 11 שופטים ולא קובעים מגבלות ברורות על כהונת ראש הממשלה – באה לעולם העתירה שבכותרת. הדיונים בעתירה דן עסקו בפרטי הסדר ניגוד העניינים שביקש היועץ המשפטי לממשלה לקבוע על כהונת ראש הממשלה ובסירובו של ראש הממשלה לקבל את סמכותו של היועץ המשפטי לממשלה לקבוע לו הסדר מניעה. על כן, ניתן שוב על ידי בית המשפט הנכבד צו מוחלט שקובע שהסדר ניגוד העניינים שנערך למשיב 2 מחייב אותו וכי הוא אכן מחויב לפעול לפי חוות דעת היועצת המשפטית לממשלה (על אף התנגדותו).

25. אם כן, פסק הדין "ברור וחד משמעי" (עניין שרבט). את הצו הקובע כי היועצת המשפטית לממשלה תקבע הסדר ניגוד עניינים מחייב לראש הממשלה - לא ניתן לפרש ביותר מפירוש אחד (עניין שרבט). וכן, מדובר בקביעה ברורה "שניתן לפעול על פיה" (עניין שרבט).

26. על כן, שוגה היועצת המשפטית לממשלה כאשר היא סבורה כי במעשיו של המשיב 2 יש משום הפרה

של חובתו לפעול בהתאם לחוות דעתה המחייבת למניעת ניגוד עניינים, וכן הודעה על כוונה לעשות כן." (סעיף 50 לתגובת היועצת המשפטית לממשלה) – **לעמדת המבקשת, המדובר לכל הפחות, בהפרת צווי בית המשפט הנכבד הברורים והמקיפים המחייבים אותו באיסור בהתערבות במערכת אכיפת החוק והמשפט; איסור לפעול בניגוד לעמדתה של היועצת המשפטית לממשלה; וכן, מאשררים הסדר ניגוד עניינים מפורט שהובא לפנייהם וקובעים מעשה מחייב כלפי המשיב 2.**

27. הנה כי כן, בהתאם לסיפא של סעיף 6 לפקודה, צו פסק הדין קבע ש-"אסור עליו לעשות מעשה" – ובכלל זה, **איסור** להתערב במערכת אכיפת החוק והמשפט; **איסור** לפעול בעניין זה בניגוד לעמדת היועצת המשפטית לממשלה (ולאחר שזו הזהירה אותו מלעשות כן מספר פעמים כפי שפורט לעיל); וכן, הטיל **מעשה חובה** שעל המשיב 2 לפעול לפי ההסדר ניגוד עניינים שהוצג ואושרר על ידי בית המשפט הנכבד.

28. לצערה של המבקשת, הסטת המבט של היועצת המשפטית לממשלה וההתעלמות מתוכנם המהותי של הדיונים בעתירה זו, כמו גם מהתגובות והעמדות שניתנו (לרבות התנגדותו החוזרת ונשנית של ראש הממשלה לתוכן ופרטי ההסדר) – **לא ניתן לפטור בכך "שבית המשפט לא הורה אלא אך הצהיר על הדין בלבד" – נהפוך הוא, הצו המוחלט כי ההסדר המפורט שהוצג ונידון לפרטי פרטים מחייב את המשיב 2 (בכפוף להערות וההבהרות שבפסקה 43 בפסק הדין) מהווה ציווי מדוקדק לעשות (ובעניינינו – בעיקר איסור מה לא לעשות).**

29. כמו כן, נאומו של המשיב 2 ("נכנס לאירוע") – דווקא שעות מספר לאחר שכונן תיקון 12 לחוק יסוד: הממשלה הקובע כי היועצת המשפטית לממשלה לא מוסמכת להודיע על נבצרותו – מצביע דווקא על התנהלות אשר:

"גובלת בחוסר תום-לב. זלזול מעין זה בבית-המשפט ובהחלטותיו, פעם אחר פעם, אין להסכין עמו. התעלמות מפגעת ומתמשכת מצו שיפוטי חרף החלטותיו של בית- המשפט, דוגמת זו שבמקרה שבפנינו, מצדיקה לדעתי נקיטת צעדים על-ידי בית- המשפט ולבקשת הצד הנפגע, אשר יובילו לביצוע הצו." (עניין **שרבט**, פסקה 14 לפסק דינה של השופטת ארבל).

30. לכן, **לעמדת המבקשת, בית המשפט הנכבד בבג"ץ 2592/20 ופסק הדין נושא בקשה זו – לא רק שהצביע על הדין, אלא אף יותר מכך – קבע, ברחל בתך הקטנה, הוראות ברורות על הסדר המניעה שחל על המשיב 2, הנובע ממניעותו מלהתערב במערכת אכיפת החוק והמשפט.**

#### אין דרך חלופית להפריה עתידית, חוזרת ונשנית של פסק הדין, מלבד המסגרת הדיונית של הפקודה

31. היועצת המשפטית לממשלה לא הציגה בתגובתה כל דרך חלופית להפרת פסק הדין, בין אם בעתיד ובאופן חוזר ונשנה על ידי המשיב 2. למעשה, המבקשת סבורה כי עמדתה של היועצת המשפטית לממשלה בעייתית במיוחד בלשון המעטה, ואף מעמידה את שני פסקי הדין הברורים והצווים המוחלטים שניתנו על ידי בית המשפט הזה המחילים חובה לקיים הסדר מניעה וחובה אקטיבית לקבל את סמכותה של היועצת **כדבר שניתן לשוב להפר, לערער ולצאת ללא סנקציה.**

32. הלכה למעשה, כאשר בתגובתה של היועצת המשפטית לממשלה לא הובהר כל דרך אחרת להתמודדות עם הפרה וביזוי עתידני נוסף וחמור יותר של המשיב 2. כך, ובהתאם לדיונים בעתירה דנו, **לא ברור מה קורה כאשר המשיב 2 מחליט למנות יועץ משפטי מטעמו; להשתתף בדיונים על מינוי פרקליט מדינה חדש; לשבת בדיוני הוועדה לבחירת שופטים; או פשוט – לא מקבל שוב את חוות דעתה של היועצת המשפטית לממשלה.**

33. אם כן, לא ברור למבקשת מה המסגרת הדיונית שמציעה היועצת המשפטית לממשלה חלף סעיף 6

לפקודה, וזאת שעה שמחד טוענת היא כי המסגרת הדיונית הראויה איננה ביזיון, ומאידך – וככל הידוע לעותרת – לא הודיעה על פתיחה בחקירה כנגד ראש הממשלה (כפי שמכותה הקבועה בסעיף 17(ב) לחוק יסוד: הממשלה) בחשד לביצוע עבירות מתחום הפרת האמונים ולאור הפרת הסדר ניגוד העניינים.

34. מכאן, שלא ברורה למבקשת עמדתה של היועצת המשפטית לממשלה – בוודאי כאשר ידוע לה שהמסגרת הדיונית של הפקודה היא במבט צופה פני עתיד ו"נועדה להיות מהירה ויעילה" פסקה 7 לפסק דינה של השופטת (כתוארה אז) נאור רע"א 9182/08 פאנדנגו איסוף ומיחזור בע"מ נ' דהן (נבו) (12.04.2009).

35. עוד תציין העותרת, כי בעניין שרבט, ביקשה להוסיף כב' השופטת ארבל שיקול נוסף – "שיקול הצדק, דהיינו, אילו צעדים יהו דרך אכיפה ראויה, מתאימה וצודקת".

36. בהינתן כך שלא הוצגה כל דרך חלופית מלבד המסגרת הדיונית של פקודת הביזיון – ויתר על כן, בהינתן העובדה שאין כל דרך אכיפה, מתאימה וצודקת אחרת בה לא יהיה המפר זוכה מן ההפקר – לא ניתן להתעלם מכך שהמסגרת הדיונית של פקודת הביזיון היא המסגרת היחידה בה ניתן יהיה להתמודד עם הפרות עתידיות, חוזרות ונשנות של פסק הדין על ידי המשיב 2.

### ג. סוף דבר

37. אשר על כן, ולאור כל הנימוקים שהוצגו לעיל, לרבות היותו של פסק הדין ברור, מפורט ולא נתון למחלוקת; הצורך בדבר מניעת הפרה צופת פני עתיד; שיקול הצדק בהינתן שאין כל חלופה יעילה אחרת; ולאחר שמוצו כל האפשרויות האחרות מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע כי הפקודה היא המסגרת הדיונית הנדרשת להתמודדות עם הפרות עתידיות מצידו של המשיב 2.

הידי נגב, עו"ד

תומר נאור, עו"ד

ד"ר אליעד שרגא, עו"ד

ב"כ המבקשת

היום, 19 אפריל 2023, כ"ח ניסן תשפ"ג, ירושלים.

